

Meraklı Modi

“Moodiii...!”

“Moodiii...!” diye sesleniyordu annesi.

Modi, her hafta sonu olduğu gibi yine çok sevdiği konser salonundaydı. Hayranlıkla dinlediği dev orkestranın muhteşem konseri az önce bitmişti. Modi çok çıktı. Konser günleri kıyafetine çok özenir, hep en sevdiği elbisesini giyerdi. Her konserden önce özenerek giydiği elbisesiyle konser verecekmiş gibi hisseder, bunun hayalini kurardı.

Büyüyünce kesinlikle müzisyen olacaktı. Henüz hangi müzik aletini çalacağını bilmese de karar vermesine az kalmıştı. Annesi piyanist olmasını istiyordu, babasının bu konuda pek bir fikri yoktu. Modi şarkı söylemeyi de seviyordu ama işin doğrusu aklı hep çalgılardaydı. Bu yüzden düzenli olarak konserlere gidiyor, hangi çalgıyla yakın arkadaş olacağına karar vermek

istiyordu. Annesi hiç üşenmez, Modi'yi sık sık konserlere götürürdü.

Modi, sevdiği çalgıların gizemli dünyasını gerçekten çok merak ediyordu. Büyükler o gizemli dünyaya “kulis” diyorlardı. Ah bir kere olsun görebilseydi, acaba kulis nasıl bir yerdi? Çalgılar orada nasıl vakit geçiriyorlardı? Kendi aralarında neler konuşuyorlardı? Konserden önce ısınma hareketleri yapıyorlar mıydı? Orkestra şefi hep yüksek bir yerde mi oturuyordu? İşte tüm bu sorular Modi'nin kafasını kurcalayıp duruyordu. Ah şu çalgıların dünyasına bir girebilseydi!

İşte bu hayallere dalıp giden Modi, bir anda annesinin sesiyle irkildi.

“Modiiiiiii...! Modiiii...! Ah nerede bu çocuk...!”

Annesi çok meraklanmıştı. Dağılan konser kalabalığıyla kocaman salonun öteki ucuna sürüklenmişti. Modi, bir anda ona doğru koşmaya başladı. Daha fazla meraklanmasın diye yolu kısaltmak istedi ve hiç düşünmeden sahnenin üzerine fırladı. Böylece hızlıca annesinin yanına ulaşacağından kuşkusu yoktu. Derken hiç beklemediği bir şey oldu ve kendini bir çukurun içinde buldu.